

## LEGISLATIE HR 2021

www.rauflorin.ro



PRESENTATIONLOAD\*

Ramanand consecventi promovarii Accesului Liber la Informatie, noi, [www.rauflorin.ro](http://www.rauflorin.ro), oferim gratuit Comunitatii HR, Angajatilor, Managerilor si tuturor celor interesati,

### Decizia CCR nr. 849/2020 referitoare la admiterea obiectiei de neconstitucionalitate a Legii pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice

Formatul \*Pdf contine imagini cu Linkuri catre articole si Instrumente profesionale de HR care includ Know - How si Experienta relevanta de business din organizatii de succes.

Fiti incurajat(a) sa va dezvoltati!

www.rauflorin.ro  
18.01.2021

### Curtea Constitutionala - CCR

## Decizia CCR nr. 849/2020 referitoare la admiterea obiectiei de neconstitucionalitate a Legii pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice

Publicata in MOR 51 / 18.01.2021

Valer Dorneanu	presedinte
Cristian Deliorga	judicator
Marian Enache	judicator
Daniel Marius Morar	judicator
Mona-Maria Pivniceru	judicator
Gheorghe Stan	judicator
Elena-Simina Tanasescu	judicator
Varga Attila	judicator
Mihaela Senia Costinescu	magistrat-asistent-sef

1. Pe rol se afla solutionarea obiectiei de neconstitucionalitate a Legii pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, obiectie formulata de un numar de 70 de deputati apartinand Grupului parlamentar al Partidului National Liberal, in temeiul art. 146 lit. a) din Constitutie si al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale.

2. Cu Adresa nr. 2/6461 din 16 octombrie 2020, secretarul general al Camerei Deputatilor a trimis Curtii Constitutionale sesizarea formulata, care a fost inregistrata cu nr. 6375 din 16 octombrie 2020 si constituie obiectul Dosarului nr. 1.795A/2020.

3. In motivarea criticii de neconstitucionalitate raportate la prevederile art. 138 alin. (5) coroborate cu cele ale art. 111 alin. (1) din Constitutie, autorii obiectiei de neconstitucionalitate arata ca "prin stabilirea unor sporuri care in prezent nu sunt reglementate prin legea salarizarii unitare, Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, Parlamentul procedeaza la modificarea implicita a Legii nr. 5/2020, Legea bugetului de stat pentru anul 2020, deoarece sunt evidente implicatiile bugetare ale adaosurilor salariale reglementate prin dispozitiile de completare adoptate de Camera decizionala, Camera Deputatilor. In contra dispozitiilor constitutionale si jurisprudentei Curtii, legiuitorul a ales sa adopte legea fara consultarea Guvernului cu privire la impactul reglementarii asupra Legii bugetului de stat pentru anul 2020 nr. 5/2020, cu modificarile si completarile ulterioare, nesolicitand fisa financiara obligatorie". Autorii sesizarii argumenteaza criticile formulate prin aceea ca, in urma consultarii fisei actului normativ inscrise pe pagina de internet a Camerei Deputatilor, nu rezulta existenta "unei adrese din partea conducerii Camerei Deputatilor ori a conducerii comisiilor sesizate cu intocmirea raportului pentru propunerea legislativa PL-x nr. 428/2018 la Camera Deputatilor". Astfel, Parlamentul, prin Camera decizionala, a incalcat dispozitiile art. 111 alin. (1) teza a doua si ale art. 138 alin. (5) din Constitutie. In aceasta situatie, in raport cu argumentele invocate mai sus si in consonanta cu deciziile Curtii Constitutionale (Decizia nr. 331 din 21 mai 2019), autorii sesizarii solicita constatarea neconstitucionalitatii Legii pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice (PL-x nr. 428/2018), in ansamblul sau.

4. In conformitate cu dispozitiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, sesizarea a fost comunicata presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului, precum si Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

5. Presedintele Camerei Deputatilor a transmis cu Adresa nr. 2/6973 din 9 noiembrie 2020, inregistrata la Curtea Constitutionala cu nr. 7040 din 10 noiembrie 2020, punctul sau de vedere cu privire la sesizarea de neconstitucionalitate, prin care arata ca aceasta este neintemeiata.

6. Cu privire la principiul bicameralismului, presedintele Camerei Deputatilor arata ca nu poate fi retinuta incalcare prevederilor art. 61 alin. (2) din Constitutie, intrucat, potrivit jurisprudentei constante a Curtii Constitutionale (spre exemplu, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie

COR

www.rauflorin.ro



2012), stabilind limitele acestui principiu, Curtea a apreciat ca nu poate avea ca efect deturnarea rolului de Camera de reflectie a primei Camere sesizate. Este de netagaduit ca principiul bicameralismului presupune atat conlucrarea celor doua Camere in procesul de elaborare a legilor, cat si obligatia acestora de a-si exprima prin vot pozitia cu privire la adoptarea legilor.



7. Referitor la critica potrivit careia exista o diferenta majora de continut juridic si o configuratie de structura diferita a celor doua forme ale legii, prin forma adoptata de Camera decizionala eliminandu-se practic prima Camera din procesul legislativ, arata ca este eronata, deoarece "obiectul initiativei s-a pastrat, a fost dezbatut, iar amendamentul care a facut obiectul initiativei se regaseste in forma finala a raportului. Ceea ce se presupune a fi «diferente majore» de continut nu sunt decat corelari cu actele in vigoare, precum si o serie de clarificari privind aplicarea sporurilor si/sau majorarilor de salarii ca urmare a aparitiei unor acte normative al caror continut a condus, in timpul aplicarii etapizate a Legii nr. 153/2017, la noi diferente salariale".

8. In ceea ce priveste sustinerea autorilor sesizarii, conform careia "dupa discutarea si adoptarea acestora in Camera Deputatilor, procedura obligatorie era aceea de a fi sesizat Senatul [...] deoarece se observa existenta unui continut juridic diferit in raport cu varianta Senatului, un exemplu in acest sens fiind amendamentul admis la alin. (2) si alin. (3) ale art. 12 din lege prin care a fost infiintat un registru unic privind circulatia si destinatia terenurilor agricole situate in extravilan, prin care se modifica competenta, organizarea si functionarea Ministerului Agriculturii si Dezvoltarii Rurale", presedintele Camerei Deputatilor face precizarea ca "acest

amendament [...] nu exista nici in forma initiatorului, nici in forma transmisa de Senat catre Camera Deputatilor si, in niciun caz, nu se regaseste in raportul comisiei sesizate in fond, implicit nici in forma finala a legii, acest lucru fiind usor de verificat pe pagina proiectului aflat in discutie. Intr-o astfel de situatie, se putea constata cu usurinta faptul ca legea adoptata de Camera decizionala s-a indepartat de la scopul initial, avand in vedere ca obiectul de reglementare viza modificarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, iar prin amendarea de catre Camera decizionala se aduceau modificari referitoare la organizarea si functionarea Ministerului Agriculturii si Dezvoltarii Rurale".

9. Cu privire la incalcarea prevederilor art. 111 si ale art. 138 alin. (5) din Constitutie, presedintele Camerei Deputatilor considera ca nici aceasta critica nu poate fi retinuta, intrucat, potrivit jurisprudentei Curtii Constitutionale, nu deputatul sau senatorul trebuie sa intocmeasca fisa financiara, ci Guvernul. Netransmiterea fisei financiare in termenul legal de catre autoritatea publica careia ii incumba obligatia de a intocmi acest document nu poate constitui un impediment in continuarea procedurii de legiferare. Raporturile dintre cele doua autoritati sunt guvernate de dispozitiile art. 1 alin. (4) din Constitutie, care fac o partajare a atributiilor, respectiv o colaborare a celor doua puteri, legislativa si executiva: una proiecteaza, cealalta aproba/adopta. Curtea, prin deciziile sale, a subliniat importanta, pentru buna functionare a statului de drept, a colaborarii dintre puterile statului, care ar trebui sa se manifeste in spiritul normelor de loialitate constitutionala, comportamentul loial fiind o prelungire a principiului separatiei si echilibrului puterilor in stat. Or, in virtutea rolului conferit de Constitutie, Parlamentul nu a facut nimic altceva decat sa legifereze. Chiar daca Guvernul este cel care elaboreaza proiectul bugetului de stat, nu inseamna ca Parlamentul nu poate adopta initiative legislative care sa determine Guvernul sa initieze un proiect de lege/ordonanta de urgenta de modificare a bugetului in curs sau initierea proiectului de buget pentru anul urmator adoptarii legii ce impune cheltuieli bugetare, cu luarea in considerare a acestor initiative legislative. Acoperirea resurselor financiare este o problema exclusiv de oportunitate politica. Daca Guvernul nu are resurse financiare suficiente, poate sa propuna modificarile necesare pentru asigurarea lor, in virtutea dreptului sau de initiativa legislativa (a se vedea Decizia nr. 47 din 15 septembrie 1993, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993, Decizia nr. 64 din 16 noiembrie 1993, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 310 din 28 decembrie 1993, sau Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 160 din 2 martie 2016, paragraful 56).

10. Presedintele Camerei Deputatilor arata ca planul financiar al statului este elaborat pe baza legilor aflate in fondul activ al legislatiei, legi care stabilesc atat veniturile, cat si cheltuielile statului. Desigur, intre Parlament si Guvern trebuie sa existe o relatie de cooperare loiala, astfel incat nici primul sa nu puna in pericol finantele statului prin adoptarea unor masuri imprudente de diminuare a veniturilor statului sau de crestere a cheltuielilor acestuia si nici cel de-al doilea sa nu se transforme intr-un controlor al politicii legislative a Parlamentului. Faptul ca o masura legislativa ce implica cheltuieli bugetare nu a fost luata in calcul la adoptarea bugetului nu scuteste Guvernul de obligatia sa de a o pune in executare; mai mult, adoptarea legii bugetului nu echivaleaza cu lipsa competentei Parlamentului ca pe anul in curs sa adopte o lege care are implicatii bugetare. Prin urmare, nu se poate retine incalcarea Constitutiei pentru simplul fapt ca Parlamentul si-a exercitat rolul prevazut de art. 61 alin. (1) din Constitutie.

11. Guvernul a transmis cu Adresa nr. 5/5479/2020, inregistrata la Curtea Constitutionala cu nr. 7517 din 23 noiembrie 2020, punctul sau de vedere cu privire la sesizarea de neconstitutionalitate. Cu privire la critica referitoare la incalcarea principiului bicameralismului, invocand jurisprudenta constanta a Curtii Constitutionale, Guvernul sustine ca, direct in etapa decizionala a procesului legislativ, intentia de reglementare a initiatorului si forma adoptata de Senat au fost modificate substantial de Camera Deputatilor, fapt ce determina incalcarea dispozitiilor constitutionale cuprinse in art. 61 alin. (2). Fata de sustinerea autorilor sesizarii potrivit careia legea a fost adoptata fara consultarea Guvernului avand in vedere impactul bugetar al majorarilor salariale propuse, cu efecte asupra legii bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, mentioneaza ca impactul bugetar asupra legii bugetului de stat are in vedere doar majorarile salariale pentru luna decembrie 2020, incepand cu luna ianuarie 2021, la elaborarea noului buget de stat pentru anul 2021, Guvernul avand obligatia de a tine seama de legile cu impact bugetar adoptate de Parlament. Avand in vedere ca informatiile si documentele ce pot fi solicitate conform art. 111 alin. (1) din Constitutie sunt esentiale pentru ca parlamentarii sa isi exercite in cunostinta de cauza atributiile care le revin in exercitarea functiei legislative, textul constitutional a prevazut ca, in cazul initiativei legislative care implica modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurarilor sociale de stat, solicitarea de informatii sa fie obligatorie. Acest principiu este in stransa legatura

TRAINING  
ONLINE HR

www.rauflorin.ro



cu prevederile art. 138 din Constitutie referitoare la bugetul public national. Solicitarea obligatorie de informatii Guvernului in asemenea cazuri isi gaseste argumentarea in coroborarea prevederilor alin. (2) si (5) ale art. 138. Fata de cele constatate si avand in vedere jurisprudenta Curtii

Constitutionale dezvoltata cu privire la interpretarea dispozitiilor constitutionale mentionate, Guvernul apreciaza ca legea poate aduce atingere dispozitiilor cuprinse in art. 111 alin. (1) si art. 138 alin. (5) din Constitutie, in situatia in care a lipsit fisa financiara la momentul adoptarii legii sau daca nu a fost solicitata informarea Guvernului.

12. Presedintele Senatului nu a comunicat punctul sau de vedere cu privire la obiectia de neconstitutionalitate.

CURTEA,

examinand obiectia de neconstitutionalitate, punctele de vedere ale presedintelui Camerei Deputatilor si Guvernului, raportul judecatorului-raportor, dispozitiile Legii pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, precum si prevederile Constitutiei, retine

urmatoarele:

13. Actul de sesizare are ca obiect al criticilor de neconstitutionalitate dispozitiile Legii pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, in ansamblul sau.

14. Autorii sesizarii sustin ca dispozitiile criticate contravin prevederilor constitutionale ale art. 61 alin. (2), ale art. 111 alin. (1) si ale art. 138 alin. (5) din Constitutie.

15. In vederea solutionarii prezentei obiectii de neconstitutionalitate, Curtea va proceda la verificarea indeplinirii conditiilor de admisibilitate a acesteia, prevazute de art. 146 lit. a) teza intai din Constitutie si de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului in care acesta este indrituit sa sesizeze instanta constitutionala, precum si al obiectului controlului de constitutionalitate. In jurisprudenta sa, Curtea a statuat ca primele doua conditii se refera la regularitatea sesizarii instantei constitutionale, din perspectiva legalei sale sesizari, iar cea de-a treia vizeaza stabilirea sferei sale de competenta, astfel incat urmeaza a fi cercetate in ordinea mentionata, constatarea neindeplinirii uneia avand efecte dirimante si facand inutila analiza celorlalte conditii (a se vedea in acest sens Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

16. Referitor la titularul dreptului de sesizare, prezenta obiectie de neconstitutionalitate a fost formulata de un numar de 70 de deputati apartinand Grupului parlamentar al Partidului National Liberal, care, in temeiul art. 146 lit. a) teza intai din Constitutie si al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constitutionala pentru exercitarea controlului de constitutionalitate a priori, fiind, asadar, indeplinita aceasta prima conditie de admisibilitate. Cu privire la termenul in care poate fi sesizata instanta de control constitutional si la obiectul controlului de constitutionalitate, **Curtea constata ca Legea pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice a fost adoptata, in procedura ordinara, de Camera Deputatilor, Camera decizionala, in data de 14 octombrie 2020, a fost depusa, in aceeasi zi, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstitutionalitatea legii si apoi trimisa spre promulgare, in data de 19 octombrie 2020.** Prezenta sesizare a fost inregistrata la Curtea Constitutionala in data de 16 octombrie 2020. Intr-o atare situatie, luand act de faptul ca sesizarea de neconstitutionalitate a fost formulata in termenul de 5 zile prevazut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 si ca legea nu a fost promulgata de Presedintele Romaniei, Curtea constata ca obiectia de neconstitutionalitate este admisibila sub aspectul respectarii celor doua conditii.

17. Asadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizarii astfel formulate, Curtea Constitutionala a fost legal sesizata si este competenta, potrivit dispozitiilor art. 146 lit. a) din Constitutie si ale art. 1, 10, 15, 16 si 18 din Legea nr. 47/1992, sa se pronunte asupra constitutionalitatii prevederilor legale criticate.

18. La data de 5 februarie 2018, un numar de 3 senatori au initiat o propunere legislativa pentru completarea art. 33 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice. In expunerea de motive intocmita s-a aratat ca "intrucat o serie de alte acte normative pun institutiile din sistemul national de securitate nationala in imposibilitatea factica de a proceda la aplicarea dispozitiilor Legii-cadru nr. 153/2017, este necesara modificarea si completarea art. 33 din Legea-cadru nr. 153/2017 in scopul amendarii prevederilor legale de exceptare de la afisarea publica a listei tuturor functiilor din categoria personalului platit din fonduri publice din cadrul Serviciului Roman de Informatii, precum si a datelor privind drepturile salariale sau banesti acordate, aferente acestor functii".

19. Propunerea legislativa a fost depusa la Senat, in calitate de prima Camera sesizata, care, in data de 5 iulie 2018, a adoptat legea, cu un articol unic:

"La articolul 33 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificarile si completarile ulterioare, dupa alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu urmatorul cuprins:

**«(5) Prevederile alin. (1)-(4) nu se aplica institutiilor publice din sistemul de aparare, ordine publica si securitate nationala.»"**

**INSTRUMENT  
DE AUDIT HR**  
www.rauflorin.ro



20. După adoptarea de către Senat, la data de 3 septembrie 2018, propunerea legislativă a fost înregistrată la Camera decizională, Camera Deputaților, fiind trimisă pentru raport la Comisia pentru muncă și protecție socială. După primirea raportului prin care se propunea respingerea legii, propunerea legislativă a fost înscrisă pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților din data de 29 octombrie 2018, plenul dispunând retrimiteră acesteia la comisia de fond în vederea întocmirii unui raport suplimentar.



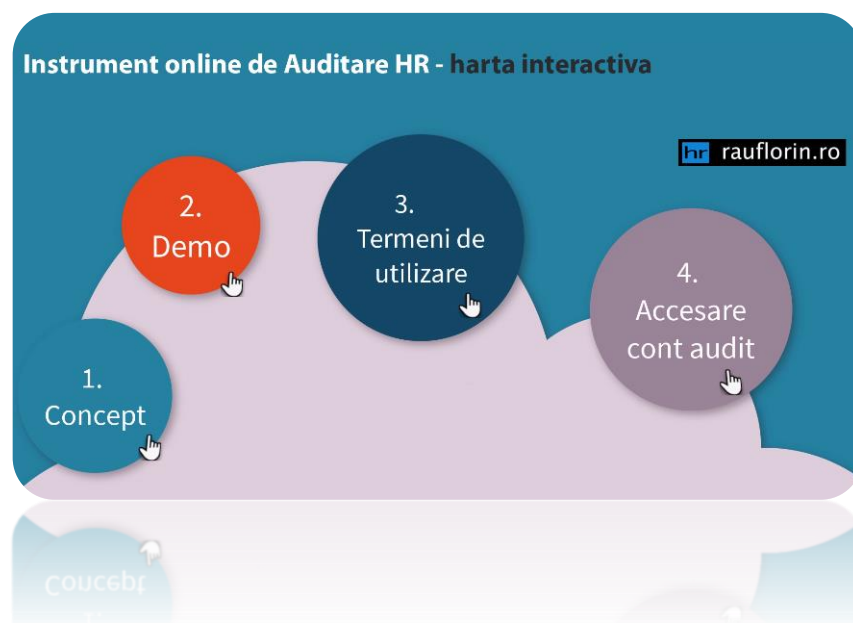
21. La data de 6 ianuarie 2020, Guvernul adoptă Ordonanța de urgență nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscale-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, care la art. V prevede că Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice se modifică și se completează după cum urmează: "1. La articolul 33, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins: «(5) Prevederile alin. (1)-(4) nu se aplică instituțiilor de apărare, ordine publică și siguranță națională.»" Cu alte cuvinte, Guvernul preia soluția legislativă aflată în procedura parlamentară și o adoptă prin ordonanță de urgență.

22. La data de 12 octombrie 2020, Comisia pentru muncă și protecție socială a Camerei Deputaților a transmis raportul de înlocuire favorabil, continuând un număr de 11 amendamente, iar în data de 14 octombrie 2020, propunerea legislativă a fost dezbătută și adoptată de plenul Camerei Deputaților, cu amendamentele propuse prin raport. Legea finală a dobândit un nou titlu - "Legea pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice", ce conține art. I, care cuprinde 11 puncte, și art. II, și care modifică, pe lângă art. 33, o serie de dispoziții referitoare la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, prevăzută în anexele nr. I - Familia ocupatională de funcții bugetare "Învățământ" (majorări salariale cu privire la vicepreședintele de uniune, vicarul administrativ patriarhal, vicarul general, secretarul general, consilierul patriarhal, prim-rabinul, secretarul Cancelăriei patriarhale, consilierul eparhial, secretarul eparhial, inspectorul eparhial, exarh, protopop, preot, diacon, pastor, vestitor, imam, rabin, cantor, oficiantul de cult) și nr. VIII - Familia ocupatională de funcții bugetare "Administrație" (majorare a salariului de bază de 15% pentru funcționarii publici din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ministerului Mediului, Apelor și Padurilor, Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Cercetării, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, funcționarii publici din cadrul aparatului Ministerului Justiției, aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului, precum și funcționarii publici parlamentari din serviciile Parlamentului; majorare a salariului de bază de 15% pentru personalul contractual din cadrul aparatului Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ministerului Mediului, Apelor și Padurilor, Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Cercetării, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din instituțiile aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora, din cadrul aparatului Ministerului Justiției, din serviciile Parlamentului, din cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, Secretariatului General al Guvernului și serviciilor Parlamentului). De asemenea, legea prevede dispoziții referitoare la plafonarea sumei sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, și la cumulul majorărilor nou-reglementate.

23. Examinând criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 61 alin. (2), deși autorii sesizării invocă și argumente care nu au legătură cu actul normativ pe care îl deduc controlului de constituționalitate (în sesizare se face trimitere în mod eronat la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului), Curtea constată că, din derularea procedurii legislative vizând Legea pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, rezultă că în Camera decizională, după parcurgerea procedurii de avizare, prin intermediul unor amendamente propuse de membrii Comisiei pentru muncă și protecție socială, sesizate în fond, și însușite de plenul Camerei Deputaților cu ocazia dezbaterii propunerii legislative, **au fost introduse dispoziții noi privind creșteri salariale pentru mai multe categorii profesionale.**

24. Așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, "potrivit art. 61 din Constituția României, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării, iar structura sa este bicamerală, fiind alcătuit din Camera Deputaților și Senat. Principiul bicameralismului, astfel consacrat, se reflectă însă nu numai în dualismul instituțional în cadrul Parlamentului, ci și în cel funcțional, deoarece art. 75 din Legea fundamentală stabilește competențe de legiferare potrivit cărora fiecare dintre cele două Camere are, în cazurile expres definite, fie calitatea de prima Camera sesizată, fie de Camera decizională. Totodată, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român și de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a țării, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Camera, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Camera. Art. 75 din Legea fundamentală a introdus, după revizuirea și republicarea acesteia în octombrie 2003, soluția obligativității sesizării, în anumite materii, ca prima Camera, de reflecție, a Senatului sau, după caz, a Camerei Deputaților și, pe cale de consecință, reglementarea rolului de Camera decizională, pentru anumite materii, a Senatului și, pentru alte materii, a Camerei Deputaților, tocmai pentru a nu exclude o Camera sau alta din mecanismul legiferării".

25. De asemenea, dezbateră parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor



doua Camere ale Parlamentului. Asa fiind, modificarile si completarile pe care Camera decizionala le aduce asupra proiectului de lege sau propunerii legislative adoptate de prima Camera sesizata trebuie sa se raporteze la materia avuta in vedere de initiator si la forma in care a fost reglementata de prima Camera. **Altfel, se ajunge la situatia ca o singura Camera, si anume Camera decizionala, sa legifereze in mod exclusiv, ceea ce contravine**



**principiului bicameralismului** (a se vedea, in acest sens, Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008). Stabilind limitele principiului bicameralismului, prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Curtea a observat ca aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect "deturnarea rolului de Camera de reflectie a primei Camere sesizate [...] in sensul ca aceasta ar fi Camera care ar fixa in mod definitiv continutul proiectului sau propunerii legislative (si, practic, continutul normativ al viitoarei legi), ceea ce are drept consecinta faptul ca cea de-a doua Camera, Camera decizionala, nu va avea posibilitatea sa modifice ori sa completeze legea adoptata de Camera de reflectie, ci doar posibilitatea de a o aproba sau de a o respinge". Sub aceste aspecte, "este de netagaduit ca principiul bicameralismului presupune atat conlucrarea celor doua Camere in procesul de elaborare a legilor, cat si obligatia acestora de a-si exprima prin vot pozitia cu privire la adoptarea legilor; prin urmare, lipsirea Camerei decizionale de competenta sa de a modifica sau completa legea astfel cum a fost adoptata de Camera de reflectie, deci de a contribui la procesul de elaborare a legilor, ar echivala cu limitarea rolului sau constitutional si cu acordarea unui rol preponderent Camerei de reflectie in raport cu cea decizionala in procesul de elaborare a legilor. Intr-o atare situatie, Camera

de reflectie ar elimina posibilitatea Camerei decizionale de a conlucra la elaborarea actelor normative, aceasta din urma putandu-si doar exprima prin vot pozitia cu privire la propunerea sau proiectul de lege deja adoptat de Camera de reflectie, ceea ce este de neconceput". In consecinta, Curtea a retinut ca art. 75 alin. (3) din Constitutie, atunci cand foloseste sintagma "decide definitiv" cu privire la Camera decizionala, nu exclude, ci, dimpotriva, presupune ca proiectul sau propunerea legislativa adoptata de prima Camera sesizata sa fie dezbatuta in Camera decizionala, unde i se pot aduce modificari si completari. Insa, in acest caz, Camera decizionala nu poate modifica substantial obiectul de reglementare si configuratia initiativei legislative, cu consecinta deturnarii de la finalitatea urmarita de initiator (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016).

26. Pe cale jurisprudentiala (Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, precitata, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011), Curtea a stabilit doua criterii esentiale pentru a se determina cazurile in care prin procedura legislativa se incalca principiul bicameralismului: pe de o parte, existenta unor deosebiri majore de continut juridic intre formele adoptate de cele doua Camere ale Parlamentului si, pe de alta parte, existenta unei configuratii semnificativ diferite intre formele adoptate de cele doua Camere ale Parlamentului. Intrunirea cumulativa a celor doua criterii este de natura a afecta principiul constitutional care guverneaza activitatea de legiferare a Parlamentului, plasand pe o pozitie privilegiata Camera decizionala, cu eliminarea, in fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ.

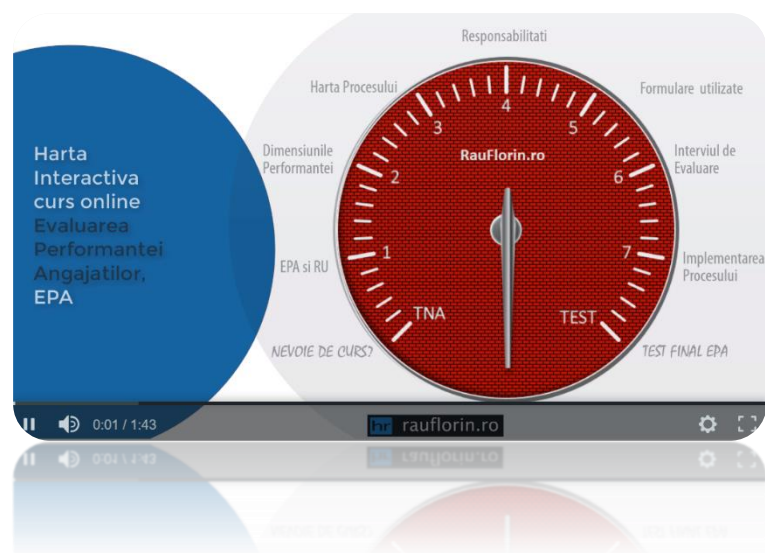
27. Din analiza comparativa a continutului normativ al actelor adoptate in prima Camera sesizata (Senatul), respectiv in Camera decizionala (Camera Deputatilor), Curtea observa ca, pe de o parte, prima Camera sesizata adopta propunerea legislativa intitulata "Lege pentru completarea articolului 33 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice", avand un articol unic prin care se introduce un alineat nou in cadrul art. 33 din Legea-cadru nr. 153/2017, iar, pe de alta parte, Camera decizionala schimba titlul legii - "Legea pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice" si aduce completari in 11 puncte in cadrul art. I, modificand doua articole ale Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv art. 25 (pct. 1) si art. 33 (pct. 2), precum si doua anexe ale legii, respectiv anexa nr. I (pct. 3-5) si anexa nr. VIII (pct. 6-11), iar prin art. II dispune recalcularea salariile de baza incepand cu luna decembrie a anului 2020 prin raportare la salariul de baza majorat potrivit prezentei legi.

28. Curtea constata, astfel, ca legea, in redactarea pe care a adoptat-o Camera Deputatilor, se indeparteaza in mod substantial atat de textul adoptat in Senat, cat si de obiectivele urmarite de initiativa legislativa. Prin modificarile aduse, Camera Deputatilor reglementeaza cu privire la dispozitii care nu au fost niciodata si in nicio forma puse in dezbaterea Senatului, ca prima Camera sesizata. Curtea observa ca aceste modificari sunt semnificative, de substanta, vizand majorari salariale pentru mai multe categorii profesionale. Legea adoptata de Camera Deputatilor modifica obiectul de reglementare al legii si schimba configuratia actului normativ. Pornind de la premisa ca legea este, cu aportul specific al fiecarei Camere, opera intregului Parlament, Curtea statueaza ca autoritatea legiuitoare trebuie sa respecte principiile constitutionale in virtutea carora o lege nu poate fi adoptata de catre o singura Camera. Or, din examinarea dispozitiilor deduse controlului de constitutionalitate, Curtea constata ca majoritatea covarsitoare a solutiilor adoptate de Camera decizionala nu a facut obiectul initiativei legislative si nu a fost dezbatuta in prima Camera sesizata. Cu alte cuvinte, Camera Deputatilor, adoptand Legea pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, a sustras dezbaterei si adoptarii primei Camere sesizate modificari care vizau aspecte esentiale in structura si filosofia legii, contrar art. 61 din Constitutie. De asemenea, Curtea mai constata ca legea adoptata de Camera Deputatilor se indeparteaza de la scopul avut in vedere de initiatorii sai, si anume exceptare de la afisarea publica a listei functiilor din categoria personalului platit din fonduri publice din cadrul Serviciului Roman de Informatii, precum si a datelor privind drepturile salariale sau banesti acordate, aferente acestor functii.

29. Pentru toate aceste argumente, **Curtea retine ca legea a fost adoptata de Camera Deputatilor cu incalcarea principiului bicameralismului, intrucat, pe de o parte, releva existenta unor deosebiri majore de continut juridic intre formele adoptate de cele doua Camere ale Parlamentului si, pe de alta parte, se abate de la obiectivul urmarit de initiatorii propunerii legislative si respectat de prima Camera sesizata. Asadar, Curtea constata ca Parlamentul nu a respectat procedura constitutională si regulamentul de adoptare a Legii**



pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, fapt ce determina neconstitucionalitatea acesteia, in integralitatea sa, prin raportare la dispozitiile art. 61 alin. (2) din Legea fundamentala.



30. Examinand criticile de neconstitucionalitate extrinseca formulate prin raportare la dispozitiile constitutionale cuprinse in art. 111 alin. (1) si art. 138 alin. (5), Curtea constata ca, potrivit dispozitiilor art. 111 alin. (1) teza a doua din Constitutie, "in cazul in care o initiativa legislativa implica modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurarilor sociale de stat, solicitarea informarii este obligatorie", iar art. 138 alin. (5) prevede expres ca "Nicio cheltuiala bugetara nu poate fi aprobata fara stabilirea sursei de finantare". Astfel, in conformitate cu dispozitiile art. 111 alin. (1) prima teza din Constitutie, "Guvernul si celelalte organe ale administratiei publice, in cadrul controlului parlamentar al activitatii lor, sunt obligate sa prezinte informatiile si documentele cerute de Camera Deputatilor, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul presedintilor acestora". Textul constitutional stabileste, pe de o parte, obligatia Guvernului si a celorlalte organe ale administratiei publice de a prezenta informatiile si documentele necesare actului legiferarii si, pe de alta parte, modalitatea de obtinere a

acestor informatii, respectiv la cererea Camerei Deputatilor, a Senatului sau a comisiilor parlamentare, prin intermediul presedintilor acestora. Din aceste dispozitii rezulta ca legiuitorul constituant a dorit sa consacre garantia constitutională a colaborarii dintre Parlament si Guvern in procesul de legiferare, instituind obligatii reciproce in sarcina celor doua autoritati publice (a se vedea Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.195 din 14 decembrie 2004). Curtea a mai retinut ca in cadrul raporturilor constitutionale dintre Parlament si Guvern este obligatorie solicitarea unei informari atunci cand initiativa legislativa afecteaza prevederile bugetului de stat. Aceasta obligatie a Parlamentului este in consonanta cu dispozitiile constitutionale ale art. 138 alin. (2) care prevad ca Guvernul are competenta exclusiva de a elabora proiectul bugetului de stat si de a-l supune spre aprobare Parlamentului. In temeiul acestei competente, Parlamentul nu poate prestabilii modificarea cheltuielilor bugetare fara sa ceara Guvernului o informare in acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligatiei de a cere informarea mentionata, rezulta ca nerespectarea acesteia are drept consecinta neconstitucionalitatea legii adoptate (Decizia nr. 1.056 din 14 noiembrie 2007, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 802 din 23 noiembrie 2007).

31. Asa cum a precizat Curtea prin Decizia nr. 58 din 12 februarie 2020, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 205 din 13 martie 2020, dand expresie prevederilor constitutionale ale art. 111, Regulamentul Camerei Deputatilor, republicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, stabileste, in art. 92 alin. (6) ca, "Daca in cursul dezbaterii, in comisia sesizata in fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurarilor sociale de stat, presedintele comisiei va solicita in mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, in conditiile art. 111 din Constitutia Romaniei, republicata, intr-un termen care sa se incadreze in termenul de predare a raportului".

32. Raportand cele anterior mentionate la datele din prezenta cauza, Curtea retine ca initiativa legislativa nu a fost insotita de dovada ca aceasta informare a fost solicitata, pe parcursul derularii procedurii, de catre presedintele comisiei sesizate in fond (Comisia pentru munca si protectie sociala din cadrul Camerei Deputatilor) in fata careia au fost admise amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat. Referitor la modificarile operate pe parcursul procedurii legislative, sunt incidente considerentele Deciziei nr. 764 din 14 decembrie 2016, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2017, in care Curtea a statuat ca "introducerea unor dispozitii care privesc salarizarea personalului bugetar, practic, direct la dezbaterile finale a proiectului de lege, dupa adoptarea proiectului de lege in prima Camera sesizata, dupa parcurgerea procedurii de avizare, fara o informare a Parlamentului de catre Guvern, eludeaza cadrul constitutional stabilit pentru intocmirea bugetului public, sens in care Guvernul a invocat in sesizarea sa prevederile constitutionale inscrite in art. 111, referitoare la informarea Parlamentului, si in art. 138 alin. (5), potrivit carora nicio cheltuiala bugetara sa nu fie aprobata fara stabilirea sursei de finantare". Curtea Constitutionala a stabilit, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 160 din 2 martie 2016, paragraful 59, sau Decizia nr. 593 din 14 septembrie 2016, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 886 din 4 noiembrie 2016, paragraful 30, ca "in lipsa unei fise financiare reactualizate la momentul adoptarii legii conform art. 15 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, [...] si in lipsa unui dialog real intre Guvern si Parlament [...], nu se poate trage decat concluzia ca la adoptarea legii s-a avut in vedere o sursa de finantare incerta, generala si lipsita de un caracter obiectiv si efectiv, nefiind asadar reala".

33. In concluzie, intrucat cheltuielile preconizate prin textele de lege criticate greveaza asupra bugetului de stat, adoptarea lor ar fi fost posibila doar dupa solicitarea informarii Parlamentului de catre Guvern si dupa stabilirea sursei de finantare in conditiile Legii fundamentale. Neindeplinirea obligatiei presedintelui Comisiei pentru munca si protectie sociala de solicitare a informarii din partea Guvernului, potrivit prevederilor art. 111 alin. (1) din Constitutie, precum si inexistenta unei fise financiare intocmite de catre aceasta din urma institutie, conform art. 15 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, conduc la concluzia ca intre Parlament si Guvern nu a existat un dialog real cu prilejul adoptarii Legii pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, iar Camera decizionala a decis asupra majorarii unor cheltuieli bugetare intemeindu-se pe o sursa de finantare incerta, generala si lipsita de un caracter obiectiv si efectiv.

34. Fata de cele constatate si avand in vedere jurisprudenta constanta a Curtii Constitutionale dezvoltata cu privire la interpretarea art. 111 alin. (1) teza a doua si a art. 138 alin. (5) din Constitutie, **Curtea apreciaza ca se impune admiterea obiectiei de neconstitucionalitate si constatarea neconstitucionalitatii legii criticate, in ansamblul ei** (a se vedea, in acest sens, Decizia nr. 331 din 21 mai 2019, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 493 din 18 iunie 2019, paragraful 53).

35. Pentru considerentele aratate, in temeiul art. 146 lit. a) si al art. 147 alin. (4) din Constitutie, precum si al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) si al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,



CURTEA CONSTITUTIONALA

In numele legii

DECIDE:

Admite obiectia de neconstitucionalitate formulata de un numar de 70 de deputati apartinand grupului parlamentar al Partidului National Liberal si constata ca Legea pentru modificarea si completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice este neconstitucionala, in ansamblul sau.

Definitiva si general obligatorie.

Decizia se comunica Presedintelui Romaniei, presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului si prim-ministrului si se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Pronuntata in sedinta din data de 25 noiembrie 2020.

**INSTRUMENT  
DE AUDIT HR**

www.rauflorin.ro



PRESEDINTELE CURTII CONSTITUTIONALE  
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-sef,  
Mihaela Senia Costinescu

www.rauflorin.ro

